

Matapos ng Pagsabog

by Jeric F. Jimenez

Bago agawin ng bomba ang liwanag ng pamilihan,
tahimik ang damdamin ng bawat isa
patuloy sa kuwentuhan
pagpapalitan ng mga bago
lumang istorya
marahil nang maghapon o marahil ng unos,
paparating
at kung paano babangon.
Tahimik sa pagkaabala ang bawat isa
nang saklutin, bigla-bigla ng pagsabog
sa kung saan-saan.
Nagkagulo ang lahat
humiyaw ng tulong ang mga sugatan
naligo sa sariling dugo.
Ninakaw ang katahimikan
ng mga pag-ibig, marahil,
di malirip, di pa mahagip.
Matapos ng unos, ng pagsabog,
sumaboy ang tulong,
sumabog ang pagsagip sa mga pag-asa.

Tahimik Daw sa Davao

by Jeric F. Jimenez

Tahimik daw sa bayan ng Pangulo
ito ang inilako sa kanyang kampanya.
Tahimik daw sa Davao
makapaglalakad sa lansangan
ang mga kababaihan nang walang
takot sa dibdib
o pangambang
masipulan, manakawan, mahalay.
Tahimik daw sa Davao, takot
manloko ang mga durugista
o nilang kampon ng kinalimutan
ng pamahalaan
o nilang piniling maging
Panginoon ang karangyaan.
Tahimik sa bayan ng Pangulo
Tahimik daw sa bayan-bayan
ng Davao. Walang gulo.
Walang riot. Walang masasama.
Sana, ganito din katahimik,
sa buong mundo.

Bisaya

by Jeric F. Jimenez

Sa totoo lang,
di nakatutuwa ang paggamit sa pagiging bisaya
sa pagpapatawa sa telebisyon o radyo.
Katumbas, lumalampas ng pagbatok sa kumidyante
o ng lumang pelikula ni Dolphy
o ng walang katorya-toryang pelikula
ng pantasya o ng pagpapatawa nina Tito, Vic, Joey.
Sa totoo lang,
di nakatutuwa ang paggamit sa pananalita ng mga bisaya
upang makapagpatawa sa telebisyon o radyo.
Nanatiling katulong o kasambahay
di kalauna'y *punching bag*
ng mga sikat o sikat-sikatan.
Sa totoo lang,
di nakatutuwa ang paggamit
sa pananalita o *accent* ng mga bisaya sa midya,
sa radyo man o telebisyon.
Totoo ang mga bisaya,
palakaibigan, mangingibig,
at buhay na buhay ang wika!